

Overvågning, censur eller sund fornuft

Begrænsning af adgang til internet-sider kan virke som censur og overvågning for medarbejderne. For ledelsen i virksomheden handler det primært om at øge produktiviteten og spare penge.

I Danmark er der ikke nogen særlig tradition for at censurere informationsadgangen, men med internettet kan det billede ændre sig i de kommende år. For virksomheder kan det umiddelbart virke som en stor beslutning at skulle begynde at filtrere, hvad medarbejderne har adgang til. Og det er sjældent den tekniske del af et sådan projekt, der vækker de største hovedbrud.

Filtreringsproblematikken medfører nemlig ofte en lang række usikkerhedsmomenter, for både ledelsen og de ansatte. For medarbejdernes del kan filtrering nemt opfattes som om ledelsen ikke stoler på medarbejderne, og fornemmelsen af, at George Orwell's overvågningssamfund er en realitet, kan rykke meget tæt på. På skoler ser det formentlig anderledes ud, da de fleste forældre formentlig ikke vil have noget i mod, at børnene ikke har adgang til, hvad som helst på internettet.

For ledelsen i en virksomhed drejer det sig om at sikre, at produktiviteten er så høj som mulig, og ved at fravælge nogle dele af internettet, kan det måske betyde, at produktiviteten i hvert fald ikke falder, på grund af "for meget surfen rundt". Filtrering kan også medføre et fald i den mængde trafik som virksomheden har, hvilket kan være med til at spare penge.

Hvad skal filtreres

TV-programmet Big Brother medførte mange steder, at it-afdelinger måtte lukke

af for TV-Danmarks webside. Man kunne nemlig følge beboerne 24 timer i døgnet på nettet, og i den bedste kvalitet man kunne se, modtog man omkring en halv megabit data i sekundet. Der skulle derfor ikke mange nysgerrige sjæle til, før selv firmaer med stor båndbredde, simpelthen blev nødt til at lukke for websiden, for at internetadgangen ikke skulle gå helt i stå.

Et andet problem er fil-delingsprogrammer. Peer2Peer-programmerne som de også kaldes, er nemlig mestre i at bruge båndbredde. Når man modtager en fil i et sådan program, bliver de data man har modtaget, automatisk gjort tilgængelige for andre, som også vil have samme fil. I princippet betyder det, at der kan sidde rigtig mange brugere og hente den samme

fil samtidig, og da alle modtagerne skal have data sendt til sig selv, og således ikke kan "deles" om data-pakkerne, betyder det, at båndbredden hurtigt kan komme under pres.

En af måderne at løse noget af problemet på er, for eksempelvis at gøre software-politikken i virksomheden tilstrækkelig restriktiv. At man naturligvis ikke bare kan installere, hvad man har lyst til på sin arbejds-pc, er nok klart for de fleste, og bør optræde som et punkt i software-politikken. Det er dog ikke altid, at det er nok. Må man eksempelvis hente ikke-arbejdsrelaterede filer ned i arbejdstiden (og eventuelt brænde dem på cd og tage den med hjem)?

Man bør måske også lave generelle forholdsregler, om eksempelvis det at se video på nettet. Skal det være tilladt eller ej, eventuelt kun i frokostpausen eller noget helt tredje?

Uanset om man filtrerer, bør man have en klar internet-/software-politik. Den skal være så specifik som mulig, så både medarbejdere og ledelsen ikke er i tvivl om, hvordan reglerne er.

